

Z dalekiej Fatimy

1. Z da - le - kiej Fa - ti - my do - no - śnie brzmi dzwon, zja -
Śpie - szy - my więc wszy - scy wśród zma - rtwień i trosk, by
2. Dzie - wi - ca prze - cu - dna w ko - ro - nie dę - bu, Jej
O - bja - wia się dzie - ciom, u - śmie - chem da - rzy choć
3. Skąd je - steś, o Pa - ni, py - ta - ją dzie - ci. "Ja
By, Bo - ga już wię - cej nie o - bra - za - li, za
4. Za - ra - dą Twą, Pa - ni, prze - ję - ci za - lem, bła -
Nie - sie - my swe mo - dły do tro - nu Pa - na, przez
5. Pra - gnie - my nieść krzy - że i do - świa - dcze - nia, przy -
Ró - za - niec, po - ku - ta i u - ma - rtwie - nie, są

1. wie - nie Ma - ry - i o - gła - sza nam on.
w rę - ce Twe zło - żyć nie - pe - wny nasz los.
2. płaszcz jak śnieg bia - ły, ró - za - niec w rę - ku.
smu - tek i tro - ska prze - bi - ja z twa - rzy.
3. z nie - ba przy - by - wam, u - po - mniec lu - dzi.
grze - chy i zbro - dnie po - ku - to - wa - li".
4. ga - my wciąż Bo - ga, by wstrzy - mał ka - rę.
Se - rce Twe czy - ste, Nie - po - ka - la - na.
5. jmu - jąc je w du - chu wy - na - gro - dze - nia.
na - szym ra - tu - nkiem i o - ca - le - niem.

A - ve, a - ve, a - ve Ma - ry - ja. A -

ve, a - ve, a - ve Ma - ry - ja.